

Kadotettu yöhön on vala välillä veristen.
Haudattu on alle mullan vapaus välillä ystävien.
Ei mikään hinta kyllin kallis olla saa,
jolla viitan petturin ylle nostaa.

Et saa meitä milloinkaan, siihen hautaan lankeamaan.
En aio miekkaa kohottaa veljiäni vastaan.

En kansaani myy, ennen kuoleman kohtaan.
Kullalla ostaa et voi verivalaa.

Unohdettu metsään synkkään rakkaus omaan kansaan?
Murskattu tieltä ahneuden viimeinen toivo hauraan?
Varjoihin tiensä vie kelle rikkaus veren voittaa.
Noista varjoista tie vie kohti tulen valtakuntaa.

Et saa meitä milloinkaan, siihen hautaan lankeamaan.
En aio miekkaa kohottaa, veljiäni vastaan.

En kansaani myy, ennen kuoleman kohtaan.
Kullalla ostaa et voi verivalaa.

Missä sielu palaa? Liekin lailla polttaa.
Ken omaa typeryyttään ainaisesti julistaa?
On se lohduton mieli, mustunut käärmeen kieli.
Tuo viitta purppurainen rotan selkään naulataan.

Se lihaasi polttaa
ja sieluasi raastaa.

Missä ruumis palaa? Liekin lailla polttaa.
Ken omaa typeryyttään ainaisesti julistaa?
On se lohduton mieli, mustunut käärmeen kieli.
Tuo viitta purppurainen jokaisen selkään naulataan.

Et saa meitä milloinkaan, siihen hautaan lankeamaan.
En aio miekkaa kohottaa veljiäni vastaan.

En kansaani myy, ennen kuoleman kohtaan.
Kullalla ostaa et voi verivalaa.